

אלומה מחזקת את חיילות צה"ל
בשטח, בחזית ובעורף. **ביחד ננצח!**

"לקבל לידיים אוכלוסייה כל כך מיוחדת ולהכיר לה את הצבא ואת המדינה - זו הלכה למעשה"

סגן מיה שימל סגל, בת 24, תושבת ירושלים מ"פ פלוגת יהב במח"ה אלון, בוגרת מדרשיית הרטמן לבנות ומדרשת עין־הנצי"ב

מה את עושה בצבא?
אני מ"פ פלוגת יהב במח"ה אלון, פלוגה שמגייסת מחזורי טירונות של "תתקדמו" - חיילים על הרצף האוטיסטי, ו"סער בנים" - גברים עם סעיפים נפשיים.

איך החלטת להתגייס?
גדלתי בבית של ציונות ואהבת הארץ, לא היה לי ספק שאתגייס. הסביבה תמכה והתרגשה בשבילי.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה?
כן. אמא שלי הייתה מפקדת בחוות השומר, ומשהו בסיפורים שלה ובניצוץ שהיה לה בעיניים משך אותי לתפקיד הזה. אני אוהבת אנשים, והתפקיד שלי הוא קודם כול אהבת האדם.

איפה היית ב־7.10?
הייתי מפקדת קורס בנתיב - קורס שמעביר חיילים תהליך גיור. מדי שנה חוגגים את שמחת תורה בכפר עציון, לכל הבוגרים ולחיילים שנמצאים בשלבי סיום. זה אירוע מאוד מרגש עם המון דיבור על יהדות ועל הזכות לבחור ביהדות. אני זוכרת את הרגעים שהחיילים הוקפצו לבסיסים. אלו היו רגעים לא פשוטים, אך היה בהם גם תקווה. חיילים עם מדים שעוברים תהליך גיור, הרב שמואל סלוטקי

שאיבד שניים מבניו ב־7.10. שמברך אותם ברכת הבנים - המעמד הזה חידד לי שכולנו יחד.

המלחמה גרמה לך לראות את התפקיד אחרת?

בטח. המלחמה שינתה את כולנו ועדיין משנה. אני חושבת שבעיקר התחדדה בי ההבנה שהתפקיד שאנחנו עושות כסגל מעניק לצבא חיילים שמרגישים תחושת משמעות ועומק, ואם אני מסתכלת רחב - במובן מסוים, ובחלקת אלוקינו - בונה עוד חוסן בחברה הישראלית.

ספרי על אירוע משמעותי מהשנה החולפת.

בתור מ"פ במלחמה - התקופה הזו הביאה אתגרים רבים. אוכלוסיית "תתקדמו" דורשת המון וודאות ויציבות ביום־יום. אני חושבת שהם הוכיחו לנו ולעצמם הרתמות מדהימה ומרגשת. פתחנו כשישה מחזורי "תתקדמו" בתקופת המלחמה, זאת לצד היכולת שלנו כפלוגה להנגיש ולייצר שיח יציב עם ההורים ועם החיילים.

אירוע משמעותי נוסף עבורי היה חתונה בשנת מלחמה. בעלי ואני התארסנו בעיצומה של מלחמה והתחתנו על הנוף של הר הבית. המלחמה מביאה איתה המון בהירות לברים החשובים באמת בחיים. הבחירה להתחתן בעיצומה של מלחמה וזוגיות

כיצד עולמך הרוחני מקבל ביטוי בצבא?

אחד הדברים שלקחתי מהמדרשה שלי הוא המושג תורת חיים והלכה למעשה. בתפקיד שלי אני מרגישה את התורה לשמה. יש משהו בתורה שלנו שמסגלת למי שבוחר בה דרך חיים של מוסר אמיתי. לעלות על מדים, לקבל לידיים אוכלוסייה כל כך מיוחדת ולהכיר לה את הצבא, את המדינה ולהעביר תהליכים - מבחינתי זו הלכה למעשה.

חיים של משמעות

בכל שבוע מצטרפת לריאיון דמות משמעותית לחיילת שעבורה היא שותפה לדרך. הפעם מיה בחרה ביעל פוגל, מרפאה בעיסוק, שכבר יותר משלוש שנים מלווה את מסלול "תתקדמו" לגיוס צעירים וצעירות על הרצף האוטיסטי בצה"ל. בערב יום כיפור האחרון, שכלה יעל את בנה הבכור סמ"ר איתי פוגל ז"ל שנפל בקרב ברפיח.



סגן מיה שימל סגל עם יעל פוגל

"יעל מלווה מקצועית את הפלוגה שלי בכל התחום של האוטיזם", מספרת מיה. "היא הפכה להיות דמות משמעותית ובלתי נפרדת מחיי. היא מלמדת אותי המון בתחום המקצועי ובחיי היום־יום. "יש לנו מסורת בימי ראשון - כשאני בדרך לבסיס מירושלים לדבר בטלפון. הייתה לנו שיחה על איתי בנה ועל כל הגעגוע, משמעות החיים וכו'. משפט אחד שיעל אמרה לי באותה שיחה ילווה אותי לכל החיים - 'כשיש לך חיים של משמעות, יש לך למה לקום בבוקר גם ברגעים הקשים ביותר בחיים'."

"אני מאמינה שאדם צריך לבחור בעשייה שממלאת אותו במשמעות", מוסיפה יעל. "גם עבור עצמו, וגם עבור הסביבה. השירות עבורי הוא בדיוק המקום שבו המשמעות הזו מתגשמת."

יעל, ספרי על הפעילות שלך בצבא.

אני מלווה את הטירונות שמתקיימת בבסיס מחו"ה אלון. אני מתכננת ומעבירה חלק מהכנת הסגל לפני הטירונות, ובמהלך הטירונות אני מגיעה אחת לשבוע לבסיס. אני יושבת עם המפקדות, אנחנו מציפות דילמות שעולות וחושבות כיצד לסייע באופן מקצועי כדי לספק את ההתאמות המתאימות כך שיצליחו לעשות את המעבר מהאזרחות בצורה מיטבית.

איך הגעת לתפקיד?

בעבר הייתי מש"קית וקצינת ת"ש בצבא. כיום אני חברת סגל בכיר במחלקה לריפוי בעיסוק באוניברסיטת אריאל, ואת בדצמבר 2023, בעיצומם של ימי הלחימה במסגרת "חרבות ברזל", היא נכנסה לתפקידה

רואה את השירות הצבאי שלי בעבר - ואת המילואים שאני עושה כיום - כביטוי לשילוב האידיאלי בין תודה לבין עבודה: הכרת הטוב על הזכות לחיות כאן, לצד עשייה ממשית למען הכלל. אני אמא לארבעה בנים, הבן הבכור שלי, איתי, נפל בערב יום כיפור תשפ"ה בקרב ברפיח, הוא היה מפקד טנק בגדוד 46. הבן השני שלי, ערן, הוא צעיר על הרצף האוטיסטי שמשרת באחת מיחידות הקומנדו כמש"ק אמל"ח במסגרת מסלול "תתקדמו".

איך הכרת בעצם את מיה?

אני מלווה את פלוגת יהב כבר שנתיים וחצי, ואת מיה הכרתי לפני כשנה וחצי. בדצמבר 2023, בעיצומם של ימי הלחימה במסגרת "חרבות ברזל", היא נכנסה לתפקידה

כמפקדת הפלוגה. זה היה אחד הרגעים המאתגרים והמורכבים בתולדות המסלול - עם אתגרים ביטחוניים יומיומיים, חיילים וחיילות שזה עתה התגייסו, הורים מודאגים ותחושת חוסר ודאות מתמשכת. בתוך כל זה - מיה נכנסה לתפקיד עם רוח ואמונה באדם, במשימה, בצוות. יחד עם הסגל היא יצרה חוויית מעבר משמעותית מהאזרחות לצבא - מה שלא מובן מאליו, בייחוד לא בעת מלחמה.

על אילו כלי התמודדות היית ממליצה?

בתקופה מלאת אתגרים - רגשיים, פיזיים ונפשיים - כמו שחיילות עוברות כיום, חשוב להחזיק ארגז כלים שמאזן בין חוסן פנימי לבין רוך אנושי. שלושה כלים מרכזיים שלובים כאן עם מילים שכתב בני איתי. דבריו, שנכתבו מעומק הלב ומתוך חוויית הפיקוד בשטח, ממשיכים להעניק תובנה ונחמה גם אחרי לכתו:

להכיר בקושי - לא כחולשה אלא כחוזק. לדעת לומר 'אני מתקשה' - זו תכונה של מנהיג. דווקא היכולת להודות שקשה, לשתף ולבקש עזרה - זו בשלות רגשית ומנהיגות אמיצה, ומתוך השיתוף מגיעה היכולת להתמודד. והמשפט של איתי שהולך עמי: "אני מאמין שאני לא רואה את הכול, ואין מצב שאני תמיד אהיה צודק בהכול".

חיבור לערכים ולמשמעות: להזכיר לעצמנו כל הזמן למה אנחנו כאן. משפט מהדהד במיוחד שאיתי היה אומר: "אנחנו לא רק עושים דברים - אנחנו יוצרים נתיבים, שבילי חיים אחרינו". תחושת השליחות והיכולת להשפיע לטובה על אחרים יכולה להפוך גם רגעים קשים לעשייה שיש בה אור. תמיכה הדדית ובניית שיח פתוח: לשתף, להתייעץ, לשמוע - להרגיש שאת לא לבד. הקשר האנושי, בעיקר בין מפקדות לחיילות, יוצר מרחב בטוח שמאפשר התמודדות אמיתית

רות, סוף.

עמותת אלומה מאחלת לחיילות ולחיילי צה"ל, לנשות ואנשי כוחות הביטחון, ולכל עם ישראל חג עצמאות שמח



סמ"ר איתי פוגל הי"ד

צילום: דובר צה"ל

עם המציאות. איתי גם אמר: "יש לאדם כוח משל עצמו ואמונתו בעוצמתו, היא הדרך להצלחתו". החיבור בין רגש, משמעות, ואומץ להישען אחת על השנייה - הוא המתכון לא רק לשרוד את התקופה הזו, אלא גם לצמוח מתוכה.

מיה, אילו הזדמנויות היו לך במסגרת התפקיד?

הזדמנויות אינסופיות: להכיר את האוכלוסיות המיוחדות שלנו, את העוצמות שלהן ואת התרומה האדירה שלהן לצבא שלנו. הזדמנות להוביל סגל מדהים שמפקד בגובה הלב, להתרגש ממנו בכל יום מחדש ולהרגיש חלק ממשהו גדול שמייצר אדוות בצבא ובחברה.

השבוע נציין את יום העצמאות ה-77 של מדינת ישראל. יש רגע אחד מרגש בתפקיד, שתוכלי לבחור ולספר לנו עליו, שאולי גם מחבר את העשייה שלך ליום הזה?

יש הרבה רגעים קטנים וגדולים שמרגשים אותי. אבל אבחר את הרגע שאנחנו מגיעים להר הרצל. טירונים, בפעם הראשונה על מדים, לומדים היסטוריה ודרכה מתחברים לעם שלנו ולצבא שלנו. לראות את המפקדות שמעבירות את התכנים בלהט ועם ציונות גדולה - אין לרגע הזה תחליף.